

﴿ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ

قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ

الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ

أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۵۹﴾ لَئِنْ لَمْ
يَنْتَهُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿احزاب، ۵۹ و ۶۰﴾

ای پیامبر، به همسرانت و دخترانت و همسران مؤمنین
بگو چادرهایشان را بر خود فرو پوشند؛ این کار به اینکه
[به پاکدامنی] شناخته شوند نزدیک تر است، و در
نتیجه [ازسوی فاسقان] مورد آزار قرار نخواهند گرفت؛
و خدا همواره بسیار آمرزنده و مهربان است (۵۹). اگر
منافقان و بیماردلان و آنانکه در مدینه شایعه‌های
دروغ و دلهره‌آور پخش می‌کنند دست نکشند، تو را
علیه آنان برمی‌انگیزیم، آنگاه در این شهر جز مدتی
کوتاه در کنار تو نخواهند ماند (۶۰).

۸. حرام سیاسی

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِيءِ آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا
 أَبْنَاءَ إِخْوَانِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَ أَخَوَاتِهِمْ وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَمْلُوكَاتِ
 أَيْمَانِهِمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
 ٥٥ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٥٦ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
 مُّهِينًا ٥٧ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ
 مَا كُتِبَ لَهُمْ فَقَدْ أَحْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ٥٨
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
 يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبِيبِهِنَّ ذَلِكَ آدْنَىٰ أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَا
 يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥٩ *لَيْنَ لِمَنْ يَنْتَهَىٰ الْمُنْفِقُونَ
 وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
 لِنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ٦٠ مَلْعُونِينَ
 أَيَّمَا تَقْفُوا أَلْخِذُوا وَقْتِكُمْ لِقَاتِكُمْ ٦١ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٦٢

تلاوت كنيم

نكات حفظ

ترتيل

حفظ كنيم

شیاطین چه در سر دارند؟

در قسمت‌های پیشین بیان شد که چگونه از آغاز نزاع دیرینه شیطان با آدم، طرح کلان ابلیس با هدف عریان کردن آدم و سلب آرامش او دنبال می‌شد. امروزه نیز همین نقشه توسط پیاده‌نظام لشکر ابلیس، یعنی صاحبان یهودی امپراطوری رسانه‌ای در غرب دنبال می‌شود تا با محصولات رسانه‌ای و سوءاستفاده از امیال طبیعی انسان، به دگرگون‌سازی واقعیت در قالب الفاظ و قالب تزئین‌شده و مقابله با نهاد خانواده و ضربه به زن برخیزند. در چنین تمدنی در عوض پیشرفت انسان‌مدار، زن با شعارهای عوام‌فریبانه‌ای همچون «زن، زندگی، آزادی» و برابری و حقوق زنان و... گام‌به‌گام از نعمت مادری و همسری و آرامش نهاد خانواده محروم شده و به کالایی جذاب و نیروی کار ارزان بازار و برطرف‌کننده امیال شیطانی مردان هوس‌باز تبدیل شده است.

در این میان عده‌ای ساده‌باورانه، فقط رویی‌ترین سطح ماجرا را تحلیل می‌کنند و از بررسی عقبه‌های فکری و سیاسی آن غافلند. آن‌ها

عامدانه و یا جاهلانه، طرح و نقشه‌ای را که اتاق فکرهای دشمن برای نابودی خانواده و عریانی جامعه کشیده‌اند، نفی می‌کنند و انتخاب آزاد زنان و دختران را از روی عقلانیت زمانه‌شان تنها عامل تغییر در سبک زندگی و پوشش و ازدواج و... می‌دانند.

صرفاً فرهنگ!

اما سؤالی که در این قسمت مطرح می‌شود آن است که آیا مقولهٔ حجاب، صرفاً مقوله‌ای فرهنگی و در حد انتخاب افراد است؟ در زمان خود پیامبر ﷺ چه منطقی ازسوی مخالفان برای مقابله با احکام اسلام دربارهٔ خانواده و زن وجود داشت؟ آیه‌هایی که بانوان را به حجاب امر می‌کرد، در چه فضای اجتماعی نازل شد؟ این آیات در چه سوره‌ای و در میانۀ چه آیاتی و با چه گفتمانی قرار گرفته است؟ و سؤال پُرتکرارمان اینکه بازتاب این آیات در قرآن، به‌عنوان سند راهبردی حیات انسان تا روز قیامت، و دعوت خداوند متعال به مطالعه و تدبیر مداوم در آن، چه نکته‌ای برای جامعهٔ امروز ما دارد؟ باز هم برای پاسخ به این سؤال‌ها به سراغ قرآن کریم می‌رویم.

فضای نزول آیهٔ حجاب

در آیاتی از سورهٔ مبارکهٔ احزاب که در آغاز این قسمت بیان شد، خدای متعال به ضرورت حفظ حجاب توسط زنان مؤمن جامعهٔ اسلامی اشاره می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّلرِّجَالِكُم مِّنَ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ لِيُحْفَظُوا أَنفُسَهُمْ وَ يَتَذَكَّرُوا إِنَّمَا كُنَّا سَاءَ أُمَّةً مِّنَ الْأُمَّةِ إِنَّمَا نَحْنُ بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَئِن كُنَّا نَدْرِكُكَ لَنُلَاقِيَنَّكَ فَسَوْفَ نَبْتَلُكَ بِهِمْ فَاذْكُرْ أَنَّهُم بُرْهَانَ رَبِّكَ إِن كُنَّا نَدْرِكُكَ لَنُلَاقِيَنَّكَ فَسَوْفَ نَبْتَلُكَ بِهِمْ»؛ اما بررسی فضای نزول سورهٔ احزاب، به فهم ابعاد ماجرا کمک می‌کند.

پس از تشکیل حکومت اسلامی، کفار و مشرکین در قالب جنگ‌های مختلفی به مقابله با اسلام پرداختند. شکست در این نبردها، دشمنان را به سمت جنگی همه‌جانبه و ترکیبی، با امکانات و نفرات بی‌سابقه سوق داد که اولین مرحله آن، اتحاد همه مخالفین با جمعیتی قریب به ده هزار نفر در مقابل جمعیت سه هزار نفری مسلمانان در جنگ «احزاب» بود. سختی این نبرد و خیانت برخی قبیله‌های اطراف، آن قدر طاقت‌فرسا بود که غربال خوبی برای مؤمنین به حساب می‌آمد و انعکاس چهره‌های ترسیده برخی مؤمنین و تزلزل روحی‌شان در آیات این سوره، شاهدی بر همین مطلب است.^۱

جنگ نرم

در چنین آزمون سختی، جامعه اسلامی دو دسته شد. از سویی گروه مؤمنین با پایداری بر ایمان خویش افزودند و به مدد الهی بعد از مدت‌ها محاصره، شکست سخت و غیرمنتظره‌ای به دشمن چشانند.^۲ از سوی دیگر، نیز عده‌ای به بازوی رسانه‌ای دشمن تبدیل شده و با تخریب شخصیت نبی مکرم ﷺ، سعی در به‌هم‌زدن صف مؤمنین داشتند.^۳

۱. الأحزاب / ۱۰ و ۱۱: ﴿إِذْ جَاءُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَوَسَّوْا بِاللَّهِ الظُّنُونًا. هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا﴾

«زمانی که از بالا و از پایین [لشکرگاه] آن به سویتان آمدند، و نگاه که دیده‌ها [از شدت ترس] خیره شد و جان‌ها به گلو رسید، و به خدا آن گمان‌های [ناروا] را می‌بردید (۱۰). آنجا بود که مؤمنان مورد آزمایش قرار گرفتند و به تزلزل و اضطرابی سخت دچار شدند (۱۱).»

۲. الأحزاب / ۲۲: ﴿وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ

إِلَآئِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾

«هنگامی که مؤمنان گروه‌های دشمن را دیدند گفتند: این است آنچه خدا و پیامبرش به ما وعده داده‌اند و خدا و پیامبرش راست گفته‌اند، و [جنگ خندق] جز برای ایمان و تسلیم آنان نیفزود.»

۳. الأحزاب / ۱۲: ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾

این گروه پس از پیروزی مسلمانان و ناامیدی از «جنگ سخت»، فاز جدیدی از نبرد را در قالب «جنگ نرم» کلید زدند. دشمن در این فاز از مقابله، از دو حکم الهی در حوزه خانواده که برخلاف رسوم جاهلی بود برای برانگیختن احساسات مردم استفاده کرد.

بر اساس این دو حکم و برخلاف رسم جاهلی، دیگر کسی اجازه «طلاق ظهار»^۱ نداشته و نمی‌توانست با همسر خویش از این طریق متارکه نماید. همچنین فرزندخوانده، حکم فرزند اصلی را نداشته و احکام مرتبط با فرزند، مانند بهره‌مندی از ارث، حرمت ازدواج با همسر سابق او و... در خصوص فرزندخوانده جاری نبود.^۲ در چنین فضایی خداوند متعال به صرف اعلام احکام جدید بسنده نکرده و به پیامبر اکرم ﷺ دستور می‌دهد که برای تثبیت این حکم، به‌صورت علنی با همسر سابق فرزندخوانده‌اش ازدواج نماید.^۳

«و هنگامی که منافقان و کسانی که در دل‌هایشان بیماری است می‌گفتند: خدا و فرستاده‌اش جز فریب به ما وعده‌ای ندادند.»

۱. طبق فرهنگ جاهلی، مرد با کلماتی خاص، همسرش را به منزله مادرش به شمار آورده و بر خود حرام می‌کرد.

۲. الأحراب / ۴: «مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ وَمَا جَعَلَ أَزْوَاجَكُمُ اللَّائِي تُظَاهِرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ وَمَا

جَعَلَ أَدْعِيَاءَ كُرْأِيَاءَ كُرْذَلِكُمْ قَوْلِكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ»

«خدا برای هیچ مردی در درونش دو قلب قرار نداده، و همسران‌تان را که با آنان [ظهار] می‌کنید مادران شما نگردانیده، و پسرخواندگانتان را پسران [واقعی] شما ننموده است. این سخن [باطل و بی‌پایه] شماست که به زبان شما [جاری] است، و خدا همواره حق را می‌گوید، و همواره راه [درست] را می‌نمایاند.»

۳. الأحراب / ۳۷: «... فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ

إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا»

«پس هنگامی که "زید" نیاز خود را از همسرش به پایان برد [و او را طلاق داد] وی را به همسری تو درآوردیم تا برای مؤمنان نسبت به ازدواج با همسران پسرخوانده‌هایشان زمانی که نیازشان را از آنان به پایان برده باشند، سختی و حرجی نباشد؛ و همواره فرمان خدا شدنی است.»

اجرای این دستور توسط پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که حاکم جامعه اسلامی بود، دست‌مایه تبلیغات دشمنان و به‌خصوص منافقان علیه ایشان شده و جامعه اسلامی را به فتنه سخت دیگری می‌اندازد تا آنجا که برخی از خانواده پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیز در معرض خطر قرار می‌گیرند. در این فضا است که خداوند متعال دستورهایی به پیامبر اکرم صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ و جریان‌های نزدیک ایشان و عموم مؤمنین و زنان مؤمن می‌دهد که هرکدام قمستی از این جنگ ترکیبی را خنثی می‌نماید.

سفارش ویژه به زنان

در این طرح الهی، اولاً رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ به‌عنوان رهبر جامعه اسلامی وظیفه دارد تا احکام الهی را به‌صورت تام و کامل اجرا نموده و در برابر فشار دشمنان، اصلاً کوتاه نیاید.^۱ جریان‌های نزدیک به رهبر جامعه و مخصوصاً زنان پیامبر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نیز وظیفه دارند تا بیشتر مراقب رفتار و ارتباطات خویش باشند.^۲ در مقابل، عموم مؤمنین هم وظیفه تبعیت محض از احکام الهی و دستورهای رهبر جامعه اسلامی حتی در موارد مخالفت با آداب و رسوم غلط اجتماعی را دارند.^۳

۱. الاحزاب / ۱ و ۲: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَأَتَّبِعْ مَا

يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝﴾

«ای پیامبر، بر تقوای الهی ثابت قدم و استوار باش، و از کافران و منافقان اطاعت مکن که خدا همواره دانا و حکیم است (۱) و آنچه را که از سوی پروردگارت به تو وحی می‌شود پیروی کن؛ قطعاً خدا به آنچه انجام می‌دهید، آگاه است (۲)»

۲. الاحزاب / ۲۸ تا ۳۴.

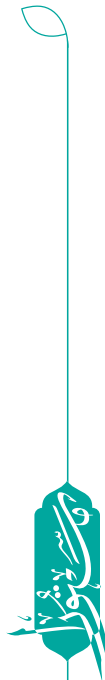
۳. الاحزاب / ۳۶.

دقت در آیات این سوره نشان می‌دهد با توجه به حساسیت ذاتی موضوع خانواده و همچنین اهمیت سیاسی موضوع در فضایی که دشمنان در حال موج‌سواری بر مسائل زن و خانواده هستند، قرآن سفارش‌های جداگانه و ویژه‌ای برای بانوان دارد: «قُلْ لِأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ». بر اساس آیه‌ای که در آغاز این قسمت اشاره شد، بانوان یاور پیامبر ﷺ و وظیفه دارند تا بیش از پیش از حجاب خود محافظت نمایند تا سیاه‌لشکر دشمن و بازیگر نقشه‌های شوم سیاسی و فرهنگی او نباشند: «يَذُنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَائِبِهِنَّ». سپس آرامش بیشتر این زنان عقیف از آزار و اذیت دشمنان را دستاورد این اقدام می‌داند: «ذَلِكَ أَذُنِي أَنْ يُعْرِفَنَ فَلَا يُؤْذِينَ».

تهدید جدی منافقان و بیماردلان و شایعه‌پراکنان

اگر گمان می‌کنید حجاب همچنان یک دستور فرهنگی یا یک حکم شرعی فردی است، آیه بعدی را بنگرید که خداوند متعال چگونه از دلالت سیاسی این احکام در چنین فضایی سخن می‌گوید. در این آیه خداوند متعال، منافقین و بیماردلان و کسانی که در جامعه با دستگاه تبلیغاتی‌شان وظیفه دل‌سردی و ناامیدی مؤمنان را بر عهده دارند، مدنظر قرار داده و آنان را در صورت ادامه دشمنی، تهدید به مقابله‌های سختی از جمله اخراج و تبعید می‌کند: «لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا»^۱ اکنون که از این زاویه، سوره مبارکه احزاب را بازخوانی کردیم، این نکته شایسته تأمل است که آیات قرآن چگونه نقشه و راهبردهای شیطان را

از پیش برای ما رسوا ساخته است؟ قرآن چه نگاهی به مقولهٔ حجاب دارد و اموری از این دست چه جایگاهی در نظام اندیشهٔ دینی دارند؟ آیات کتاب خدا چگونه دلالت‌های سیاسی احکام شرعی را بحث کرده و سطح مقابلهٔ جامعهٔ اسلامی با این‌گونه اقدامات را چگونه تعریف کرده است؟ چه جریان فکری و رسانه‌ای و سیاسی و با چه هدفی پشت چنین مقابله‌هایی با احکام الهی وجود دارد؟ وظیفهٔ مؤمنین و به‌خصوص بانوان در این‌گونه امور چیست؟ چگونه جریان نفاق و بیماردلان و رسانه‌های پمپاژکنندهٔ ناامیدی در جامعهٔ «مُرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ» به هم دست همکاری داده‌اند و چه عقوبتی در انتظار آنان خواهد بود؟

تکمیل پازل دشمن

این‌گونه است که نادیده‌انگاشتن حجاب و دیگر احکام شرعی مانند آن، فارغ از اهمیت‌شان در چارچوب احکام فردی و اخلاقی و خانوادگی، نوعی هماهنگی با دشمنان برای مقابله با جامعهٔ دینی به شمار می‌رود. ازسوی دیگر، لشکر رسانه‌ای شیاطین با همکاری منافقان داخلی در آتش این فتنه می‌دمند تا با استفاده از کلمات و تعبیری فریبنده و ترکیبش با آنچه هنر تبلیغات و رسانه می‌نامندش، جنگ احزابی علیه مؤمنین به راه اندازند و جامعهٔ دینی را که در «جنگ سخت» سربلند بوده است، در «جنگ نرم» به زانو درآورند.

حرام سیاسی

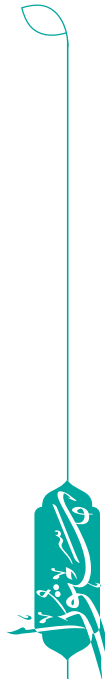
با این نگاه، سورهٔ احزاب را می‌توان سند فهم مفهوم «حرام سیاسی» دانست که در آن سرپیچی از احکام الهی، هم‌گرایی با دشمنان برای

ضربه‌زدن به پیکرهٔ جامعهٔ اسلامی شمرده شده است؛ بنابراین تلاش دشمنی که بارها از ضربهٔ نظامی به ایران عزیز مأیوس شده است، در قالب هجومهٔ رسانه‌هایی که بانوان را در اجرای احکام الهی مقابل حکومت اسلامی قرار دهند، واضح می‌شود. در این «جنگ احزاب»، دشمن همهٔ نیروها را بسیج می‌کند تا برای نابودی جامعهٔ اسلامی، آخرین ضربه را با آخرین توان به او وارد سازند. قرار است به دستور اربابان غربی و به کمک دلارهای مرتجعان منطقه و آموزش‌های تروریسم صهیونیستی، گُسل‌های اجتماعی و دوگانه‌های زن‌مرد، شیعه‌سنی، کردفارس، مرکزپیرامون، باحجاب‌بی‌حجاب و... فعال شوند تا در کنار حضور طیف‌های متنوعی از منافقین، تروریست‌ها، گُردهای معارض، اپوزسیون خارج‌نشین، شئی‌مذهب‌های افراطی، بازیگران و ورزش‌کاران فراری، تلاش شبکه‌های ماهواره‌ای و مجازی و... کار را به گمان خودشان یکسره کنند. عده‌ای «مُرجف» نیز مأموریت فضاسازی روانی را در داخل بر عهده دارند تا با القای یأس و ناامیدی و شکست، جامعهٔ ایمانی را به عقب‌نشینی مجبور کنند.

به‌عنوان راهکار خروج از این وضعیت، خداوند به سیاست‌گذاران این جامعه دستور اجرای محکم دستورهای الهی و به گروه‌های میانی نیز دستور حمایت و تبعیت از حاکم جامعهٔ اسلامی داده است. طبق آیاتی که مرور شد زنان باورمند و مؤمن نیز وظیفه دارند تا بیش از پیش، حجاب را حفظ کنند و این‌گونه به «افسران جنگ نرم» تبدیل شوند. منافقین و بیماردلان و ترسوه‌های القاکندهٔ شکست هم به مجازات‌های

سنگینی، چون تبعید تهدید می‌شوند و حسابشان از فریب‌خوردگان جداست. این درس‌های سوره احزاب برای چنین فتنه‌هایی است که غافلانش دیدار منافقین با نتانیا هو یا مسیح علی‌نژاد با مکرون را نمی‌بینند، دوره‌های آموزش نزاع و مقاومت شهری را تحلیل نمی‌کنند، تلاش‌های کشورهای معارض منطقه را رصد نمی‌کنند و از چرخه امنیتی و سیاسی و اقتصادی پشت ماجرا اطلاعی کسب نمی‌کنند تا با صدای شلیک دشمن از خواب بپرند!

اگر بدانند پشت این قضایا چه کسانی هستند، قطعاً نمی‌کنند

این فصل را با تبیینی از «حرام سیاسی» در فرمایش‌های رهبر معظم انقلاب درباره اتفاقات پاییز سال ۱۴۰۱ به پایان می‌رسانیم:

در اغتشاشات گذشته، این‌ها مسئله زن را بهانه کردند، هیاهو راه انداختند؛ پشت قضیه هم دستگاه‌های جاسوسی دشمن‌ها بودند، [یعنی] دولت‌های غربی؛ آن کشورهایی که خودشان در مسئله زن به شدت متهمند... یک عده‌ای هم در داخل فریب [خوردند] به نظر بنده اغلب فریب خوردند به تبع دشمن خارجی و افراد خائن خارج‌نشین که آن‌ها تحریک می‌کردند، شعار آزادی زن را دادند. اینجا هم هوچیگری کردند؛ مثل خیلی از موارد دیگر، به جای استدلال منطقی و حرف صحیح و متین که بشود گوش داد، بشود جواب داد، بشود حرف زد، هوچیگری کردند... کشف حجاب هم «حرام شرعی» است، هم «حرام سیاسی» است. خیلی از کسانی که کشف

۰۱. برای اطلاعات بیشتر مراجعه کنید به «بیانیه تبیینی مشترک وزارت اطلاعات و سازمان اطلاعات سپاه»

در <http://fna.ir/1sc446>

حجاب می‌کنند نمی‌دانند این را؛ اگر بدانند که پشت این کاری که این‌ها دارند می‌کنند چه کسانی هستند، قطعاً نمی‌کنند؛ من می‌دانم. خیلی از این‌ها کسانی هستند که اهل دینند، اهل تصرّفند، اهل ماه رمضانند، اهل گریه و دعایند، [منتها] توجّه ندارند که چه کسی پشت این سیاستِ رفعِ حجاب و مبارزه با حجاب است. جاسوس‌های دشمن، دستگاه‌های جاسوسی دشمن، دنبال این قضیه هستند. اگر بدانند، حتماً نمی‌کنند.^۱

۱. بیانات معظم‌له در دیدار مسئولان نظام، مورخ ۱۴۰۲/۱/۱۵.

